

به مناسبت حکم شلاق دو فعال کارگری در سنندج

بیژن

سه شنبه ۱۳ اسفند ۱۳۸۷

شیوا خیرابادی و سوسن رازانی بعنوان دو فعال کارگری نام خود را در تاریخ جنبش کارگری ایران به ثبت رساندند. این دو فعال کارگری که به جرم شرکت در جشن اول ماه مه روز جهانی کارگر، محکوم مجازات شدند، اجرای حکم شلاق آنها در جلو دید جهانیان در تاریخ ۸۷/۱۱/۳۰ در شهر سنندج، درسهای بزرگی را به ما می آموزد که من به چند نکته اشاره می‌کنم.

۱- باید بدانیم که سرمایه‌داران و حامیان آنها به چه روزی افتاده اند که با این کارشان، ننگ ابدی را برای خود خریده اند تا به زعم خود جلو روند رو به رشد اعتراضات و مبارزات کارگری را بگیرند. غافل از اینکه این گونه رفتارها هیچ گونه خللی در اراده کارگران و فعالین کارگری ایجاد نخواهد کرد.

۲- ما باید بدانیم که آگاهی طبقاتی فعالین کارگری در نتیجه اعتراضات و مبارزات بی وقفه‌ای به دست آمده و این مایه افتخار است. قطعاً در نظام سرمایه داری ایران، سهم انسانهای مبارز و آزادیخواه و همه کسانی که قلبشان برای یک زندگی انسانی به دور از تبعیض، فساد، فقر و نابرابری می تپد، چیزی جز این نباید باشد اگر کسانی که در این راه تلاش میکنند و مورد ضرب و شتم و بی احترامی سرمایه‌داران و حامیانشان قرار نگیرند باید شک کرد، چون به نظر من افتخار یک فعال کارگری آن است که مورد توهین و تحقیر و ضرب و شتم این سرمایه داران زالو صفت قرار گیرد، چرا که گلوی سرمایه‌داران است که در اثر رشد آگاهی طبقاتی جنبش کارگری فشرده می شود و قطعاً سرمایه‌داران و حامیانشان حق دارند از موجودیت ننگین خود دفاع کنند.

۳- شیوا خیر ابادی و سوسن رازانی و همه کارگران و فعالین کارگری باید بدانند تا زمانی که در راه برابری و آزادی کوشش می کنند باید انتظار چنین مجازاتهایی را داشته باشند و سرمایه داران و حامیان مسلح آنها نیز باید بدانند و یا لااقل تاکنون فهمیده باشند که ارباب و سرکوب و شلاق نمی تواند این کارگران را از راهی که در پیش گرفته اند، باز دارد.

۴- در تاریخ جنبش کارگری ایران سوسن رازانی و شیوا خیرابادی اولین کسانی نیستند که مورد ضرب و شتم قرار می گیرند و مسلماً آخرین کسان نیز نخواهند بود.

بیژن

کمیته هم‌هانگی برای کمک به ایجاد تشکل کارگری

www.komitteyehamahangi.com

komite.hamahangi@gmail.com